

TRIDSIATA DRUHÁ NEDEĽA CEZ ROK C

Tento celý týždeň na všetkých cintorínoch vidíme veľký pohyb ľudí, ktorí tam prichádzajú k hrobom svojich blízkych, aby hroby ozdobili kvetinovými výzdobami, aby zapálili sviece a mnohých vidíme, že sa pri hroboch modlia. Ale vidíme aj takých, ktorí pri hroboch len stoja a obzerajú sa dookola, aby videli, kto všetko tam je. Majú takíto ľudia vieru v posmrtný život?

Dnešné evanjelium je veľmi dôležité, aby sme sa zamysleli na tému, čo bude so mnou keď aj ja – moje telo bude raz takto v hrobe, ako sú tí, čo nás tam predišli. Odpoveď na túto otázku nám dáva rozhovor saducejov s Pánom Ježišom.

Kto boli saduceji? Bola to náboženská skupina Židov. Čím sa líšili od ostatných Židov bolo to, že z celého Starého zákona uznávali len 5 kníh Mojžišových, ale neuznávali ani nečítali ďalších 40 kníh. A preto, že v Mojžišových knihách nečítali o zmŕtvychvstaní – lebo to tam nebolo – tak preto neverili vo vzkriesenie mŕtvych. Aby sme správne pochopili, tak si musíme uvedomiť, že Pán Boh zachoval určitú postupnosť v zjavovaní právd, ako to ľudia mohli chápať. Ani učiteľka prváčikov neučí hneď zlomky, lebo je to nemožné, aby malé deti zlomky pochopili. Tak aj Pán Boh spočiatku oznamoval len jednoduché pravdy ako napríklad, že je len jeden, že je tvorca všetkého, čo jestvuje, že je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých tresce. Až po Babylonskom zajatí sa spomína viera vo vzkriesenie mŕtvych a nadovšetko v posledných dvoch knihách Makabejských, z ktorých stať máme možnosť si dnes vypočuť. Keďže saduceji tieto knihy nečítali, tak preto neverili vo vzkriesenie mŕtvych a život večný. Pre nich smrťou všetko skončilo.

Stať dnešného evanjelia bola pre Pána Ježiša «chyták», že je nemožné, aby bolo zmŕtvychvstanie, lebo potom sa tento prípad nedá riešiť. Lenže Pán Ježiš sa nachytať nedal, ale im pokojne a majestátne vysvetlil, v čom sa mýlia, keď sa nazdávajú, že po smrti to bude tak ako za pozemského života. V tamtom živote nebudú tie problémy, ktoré sú tu na svete, lebo Pán Ježiš povedal, že: „*Tam sa nebudú ani ženit, ani vydávať, ani tam nebudú starnúť, ani umierať.*“

Milí priatelia. Tak trochu môžeme ďakovať saducejom, že nastolili Pánu Ježišovi takýto chyták o zmŕtvychvstaní. Keby sa to nestalo, tak by nebola možnosť z jeho strany sa tak jednoznačne vyjadriť na túto tému. Lebo, priznajme si, máme s tým aj my tak trochu problém, či skutočne jestvuje posmrtný život. Preto máme ťažkosti v tejto oblasti viery, že si predstavujeme život po smrti ako pokračovanie tohto pozemského života. Niektorí ľudia ani nestoja o to, aby žili po smrti taký istý život ako tu na zemi. Stalo sa mi viackrát, keď som spovedal starcov, že mi niektorí z nich povedali, že sa modlia, aby ich už Pán Boh povolal. Vždy som sa ich snažil povzbudiť, aby vytrvali, kým sa nesplní Božia vôľa. Ale, predstavte si, keby som takej starenke alebo starčekovi povedal, aby sa netešila na smrť, lebo po smrti to bude tak ako tu na zemi, tak by to bola hotová katastrofa. Podľa dnešnej výpovede Pána Ježiša si musíme uvedomiť, že po smrti vo večnosti to bude celkom inak. My ľudia nemáme žiadne slová, žiadne vety na to, aby sme dokázali vypovedať o kráse, aká bude v nebi. To nebude predĺžený pozemský život, ale to je úplne nový život, úplne nový svet. To je niečo celkom nové. Tak, ako je Pán Boh nekonečne krásny, tak aj život vo večnosti bude nekonečne krásny. Nádherne to vystihol svätý Pavol, keď napísal túto vetu: „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú*“ (1 Kor 2, 9). V čom spočíva nebo? Tu na zemi Pána Boha nevidíme, len v neho veríme, ale vo večnosti ho budeme vidieť takého aký je a v jeho nekonečnej láske, kráse a radosti. Keď v neho tu na svete veríme a milujeme ho, tak vo večnosti budeme s ním prežívať toto šťastie naveky.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.